



SCHAMINÉE <<

It Eilân

In een kleine motorboot varen we naar *It Eilân* in het Lage Midden van Friesland. Varen ja, want *It Eilân* is een echt eiland dat je alleen over water kunt bereiken. De overtocht duurt kort, en dat is maar goed ook want donkere onweerswolken pakken dreigend samen. Ik wist niet dat de lucht op een zomerse dag in Friesland zo zwart kon zijn. *It Eilân* is het trotse bezit van Theo en Josefien, die er een particulier natuurgebied van hebben gemaakt. Dertig hectaren vogeltjesland en zes hectaren moeras. Liever spreken ze van 'water en land', dat klinkt minder somber dan moeras. Enthousiast vertellen ze over hun samenwerking met *It Fryske Gea* en de agrarische natuurvereniging. Vanaf hun woonerf kijken we uit over het moeras, waar lepe-laars met hun lange snavels door het ondiepe water zwaaien op zoek naar voedsel. Plotseling klinkt het geluid van een roerdomp, als een misthoorn in de verte; het is lang geleden dat ik deze mysterieuze vogel heb gehoord. In hun moeras broeden ook porseleinhoenders, vertelt Theo met een brede glimlach.

Twee weken geleden schreef ik dat de natuurbescherming op zoek moet naar een nieuwe balans, ongeacht de uitkomst van de verkiezingen in september. De grote organisaties zullen hun jacht naar zoveel mogelijk grondbezit moeten ombuigen naar een streven tot daadwerkelijke samenwerking. Op het eiland zie ik dat het niet zomaar een gedachte is: hier zijn de bakens al verzet, de panelen zijn aan het schuiven. Particulier natuurbeheer, op natuur gerichte landbouw en georganiseerde natuurbescherming. Het gaat goed samen, het bewijs is geleverd. **© Joop Schaminée**